

Biografia

Trio Catch

Catch! Atrapar el públic és el que vol aconseguir el Trio Catch amb la seva música. El que fa particular aquest trio és la seva passió per la música de cambra, per treure colors als sons i la virtuositat pròpia de cada instrument, i per la recerca d'una sonoritat comuna.

Boglárka Pecze (clarinet), Eva Boesch (violoncel) i Sun-Young Nam (piano) van trobar-se essent membres de l'acadèmia internacional de l'Ensemble Modern a Frankfurt. Allà van especialitzar-se en la interpretació del repertori contemporani i clàssic. El Trio, actualment amb seu a Hamburg, ha col·laborat amb nombrosos compositors, entre els quals Mark André, Georges Aperghis, Beat Furrer o Helmut Lachenmann, amb els quals ha treballat per a diferents enregistrament de cedés i per a la ràdio. El seu primer àlbum, amb el segell Col Legno, i l'enregistrament d'*AER* de Beat Furrer amb Kairos, van aparèixer l'any 2014, i la seva versió de l'*Allegro sostenuto* de Helmut Lachenmann sortirà al mercat durant aquest 2015 amb el segell Mode Records.

El 2011, el Trio va rebre el suport de la Fundació Gotthard-Schierse a Berlín, el 2012 va rebre el premi Hermann und Milena Ebel a Hamburg i el 2014 el Premi Berenberg per a la cultura. Una temporada de concerts molt activa durant el 2014 per tot Europa va permetre al Trio Catch de presentar-se, entre d'altres, al Festival Ultraschall de Berlín i a les Jornades de Música de Cambra Contemporània de Witten (Wittener Tage für neue Kammermusik).

El Trio Catch treballa activament en el terreny de la meditació artística i de la pedagogia. Actua en diverses escoles primàries de la regió seguint el model del projecte pedagògic JeKi, fa classes al Festival Klangspuren de Schwaz, en el marc dels tallers per a joves compositors, a més d'estar en residència al Conservatori Superior de Música d'Hamburg, on totes tres tenen plaça de professora.

El nom "Catch" del trio, prové de l'*opus 4* de Thomas Adès, que fa capturar en un agradable ritual infantil el clarinet per al trio amb piano.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

DIMECRES, 21 D'OCTUBRE DE 2015 – 20.30 h
ECHO Rising Stars *Petit Palau*

Trio Catch

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Boglárka Pecze, clarinet
Eva Boesch, violoncel
Sun-Young Nam, piano

Concert presentat per: Kölner Philharmonie,
Festspielhaus de Baden-Baden, Konzerthaus
de Dortmund i Elbphilharmonie d'Hamburg

ECHO EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Johannes Brahms (1833-1897)

Trio en La menor, op. 114

25'

Allegro

Adagio

Andante grazioso

Allegro

Helmut Lachenmann (1935)

Allegro sostenuto

30'

Concert sense pausa

Proper concert

Cathy Krier, piano

DIMECRES, 10.02.16 – 20.30 h

Petit Palau

J. Ph. Rameau: *Suite en Sol*

D. Schuler: obra estrena (encàrrec de l'ECHO)

M. Ravel: *Valses nobles et sentimentales*

W. Rihm: obra estrena (encàrrec de l'ECHO)

H. Dutilleux: *Sonata per a piano*

Comentari

El Trio Catch, format arran de la trobada de les seves joves integrants en el si de l'acadèmia internacional de l'Ensemble Modern a Frankfurt, "atrapa" avui per primer cop el públic de Barcelona amb dues obres cabdals del seu repertori: perfectament còmodes en el repertori clàssic i fermament compromeses amb les creacions contemporànies (el nom del grup prové ni més ni menys que d'una obra de Thomas Adès) ens ofereixen el *Trio amb clarinet, op. 114* de Brahms i l'*Allegro sostenuto* de Lachenmann.

El de Brahms és una d'aquelles exquisides propines musicals que l'autor d'Hamburg ens deixà: Brahms havia decidit retirar-se de la composició el 1890, tal com manifesta en una carta al seu editor Simrock, però l'audició d'uns concerts del clarinetista Richard Mühfeld l'any següent a Meiningen l'impressionà tant que decidí dedicar-li quatre obres, el trio d'avui, el *Quintet op. 115* i les dues *Sonates op. 120*. De les quatre, el trio és l'obra de menor interès (especialment al costat del quintet), però posseeix una estructura molt sòlida i concisa i una atractiva fusió dels timbres, fins al punt que l'editor Mandiczevski declarà: "*Sembla com si els instruments estiguin enamorats els uns dels altres!*" Si els moviments extrems reflecteixen aquest diàleg tímbric en l'entramat contrapuntístic tan característic del Brahms madur, els moviments centrals, especialment el minuet, hi afegeixen una encisadora invenció temàtica.

Si Brahms passa per ser el darrer compositor acadèmic del romanticisme alemany, no és el cas de Helmut Lachenmann, probablement un dels compositors més radicals de la segona meitat del segle xx. Alumne de Nono i Stockhausen, depassà aviat el serialisme integral per experimentar i aprofundir les característiques pures de la creació sonora, en la línia de la música concreta de Schaeffer, en un llenguatge que abasta la totalitat del món sonor i passa per tècniques interpretatives no convencionals. La música de Lachenmann, doncs, no és tant una interpretació com una acció sonora en què diferents elements (sons, materials, energies, sinergies...) adquireixen rellevàncies similars. No és una música fàcil d'escoltar, certament, i menys en una primera audició, però l'oïda atenta sabrà copsar-hi (i, qui sap, quedar-hi atrapada) tot un món suggerent de sonoritats sorprenents.

Sergi Moreno Lasalle, músic i crític musical